

I

(Įstatymo galią turintys teisės aktai)

REGLAMENTAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 423/2012

2012 m. gegužės 22 d.

kuriuo dėl tam tikrų rizikos pasidalijimo priemonių nuostatų, taikytinų valstybėms narėms, kurios turi didelių finansinio stabilumo sunkumų ar kurioms tokie sunkumai gresia, iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1083/2006

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

pakeitimus, finansų krizės poveikis realiajai ekonomikai, darbo rinkai ir piliečiams labai juntamas;

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 177 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

perdavus teisėkūros procedūra priimamo akto projektą nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydamiESI įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

(1) beprecedentė pasaulinė finansų krizė ir ekonomikos nuosmukis labai pakenkė ekonomikos augimui bei finansiniam stabilumui ir labai pablogino kelių valstybių narių finansinę, ekonominę ir socialinę padėtį;

(2) nors neigiamiems krizės padariniams sušvelninti jau imtasi svarbių priemonių, įskaitant teisės aktų sistemos

(3) remiantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 122 straipsnio 2 dalimi, kuria numatoma galimybė teikti Sąjungos finansinę paramą valstybei narei, kuri patiria sunkumų ar kuriai gresia dideli sunkumai dėl, *inter alia*, išimtinių jos nekontroliuojamų aplinkybių, Tarybos reglamentu (ES) Nr. 407/2010 ⁽³⁾ buvo nustatyta Europos finansinės padėties stabilizavimo priemonė siekiant išsaugoti Sąjungos finansinį stabilumą;

(4) Tarybos įgyvendinimo sprendimais 2011/77/ES ⁽⁴⁾ ir 2011/344/ES ⁽⁵⁾ finansinė parama pagal Reglamentą (ES) Nr. 407/2010 buvo atitinkamai suteikta Airijai ir Portugalijai;

(5) Graikija jau turėjo didelių finansinio stabilumo sunkumų prieš įsigaliojant Reglamentui (ES) Nr. 407/2010. Todėl finansinė parama Graikijai negalėjo būti grindžiama tuo reglamentu;

(6) 2010 m. gegužės 8 d. pasirašytas Kreditorių susitarimas ir Susitarimas dėl paskolos Graikijai įsigaliojo 2010 m. gegužės 11 d. Kreditorių susitarimas lieka visas galioji trejų metų programos laikotarpiu, kol yra pagal Susitarimą dėl paskolos mokėtinų sumų;

⁽¹⁾ OL C 43, 2012 2 15, p. 13.

⁽²⁾ 2012 m. balandžio 19 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2012 m. balandžio 26 d. Tarybos sprendimas (dar nepaskelbtas Oficialiajame leidinyje).

⁽³⁾ OL L 118, 2010 5 12, p. 1.

⁽⁴⁾ 2010 m. gruodžio 7 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas 2011/77/ES dėl Sąjungos finansinės pagalbos suteikimo Airijai (OL L 30, 2011 2 4, p. 34).

⁽⁵⁾ 2011 m. gegužės 30 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas 2011/344/ES dėl Sąjungos finansinės pagalbos suteikimo Portugalijai (OL L 159, 2011 6 17, p. 88).

- (7) 2002 m. vasario 18 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 332/2002 dėl priemonės, teikiančios vidutinės trukmės finansinę pagalbą valstybių narių mokėjimų balansams, sukūrimo⁽¹⁾ nustatyta, kad Taryba turi suteikti savitarpio pagalbą, jei euro neįsivedusi valstybė narė susiduria su mokėjimų balanso sunkumais ar jai kyla didelė mokėjimų balanso sunkumų grėsmė;
- (8) Tarybos sprendimais 2009/102/EB⁽²⁾ ir 2009/459/EB⁽³⁾ finansinė parama pagal Reglamentą (EB) Nr. 332/2002 buvo atitinkamai suteikta Vengrijai ir Rumunijai;
- (9) 2011 m. liepos 11 d. septyniolikos euro zonos valstybių narių finansų ministrai pasirašė Europos stabilumo mechanizmo (toliau – ESM) kūrimo sutartį. Priėmus euro zonos valstybių ir vyriausybės vadovų 2011 m. liepos 21 d. ir gruodžio 9 d. sprendimus, sutartis buvo iš dalies pakeista, siekiant pagerinti mechanizmo veiksmingumą, ir pasirašyta 2012 m. vasario 2 d. Pagal šią sutartį ne vėliau kaip 2013 m. ESM bus perduotos dabartinės Europos finansinio stabilumo fondo ir Europos finansinės padėties stabilizavimo priemonės užduotys. Todėl šiame reglamente reikėtų atsižvelgti į ESM;
- (10) savo 2011 m. birželio 23 ir 24 d. išvadose Europos Vadovų Taryba palankiai įvertino Komisijos ketinimą didinti sąveiką tarp Graikijai skirtos paskolų programos ir Sąjungos fondų bei parėmė pastangas didinti Graikijos gebėjimą panaudoti Sąjungos lėšas, kad būtų skatinamas ekonomikos augimas ir užimtumas, dėmesį sutelkiant į konkurencingumo didinimą ir darbo vietų kūrimą. Be to, ji palankiai įvertino ir parėmė tai, kad Komisija kartu su valstybėmis narėmis parengė išsamią techninės paramos Graikijai programą;
- (11) 2011 m. liepos 21 d. euro zonos valstybių arba vyriausybės vadovų ir ES institucijų pareiškime Komisija ir Europos investicijų bankas (toliau – EIB) paraginti didinti paskolų programų ir Sąjungos lėšų sąveiką visose šalyse, kurioms teikiama Sąjungos ar Tarptautinio valiutos fondo parama. Šiuo reglamentu turėtų būti padedama siekti to tikslo;
- (12) 2012 m. sausio 30 d. Europos Vadovų Tarybos narių pareiškime valstybių ir vyriausybės vadovai susitarė stiprinti EIB paramą infrastruktūrai kaip priemonę, kurią būtina skubiai įgyvendinti, ir paragino Tarybą, Komisiją ir EIB apsvarstyti galimybes plėtoti EIB paramos ekonomikos augimui veiksmus ir pateikti tinkamas rekomendacijas, taip pat apsvarstyti galimybes iš Europos Sąjungos bendrojo biudžeto daryti įtaką EIB grupės finansavimo pajėgumams. Šiuo reglamentu siekiama atsiliiepti į tą raginimą sprendžiant su dabartinės krizės valdymu susijusius uždavinius;
- (13) Graikijoje įgyvendinant veiksmų programas ir projektus infrastruktūros ir investicijų į gamybą srityje susiduriama su didelėmis problemomis, nes dėl ekonomikos ir finansų krizės labai pasikeitė privačiojo sektoriaus ir ypač finansų sektoriaus dalyvavimo sąlygos;
- (14) siekiant sumažinti tas problemas, paspartinti veiksmų programų ir projektų įgyvendinimą ir sustiprinti ekonomikos atsigavimą, būtina, kad didelių sunkumų dėl savo finansinio stabilumo patyrusios valstybės narės arba valstybės narės, kurioms grėsė tokie sunkumai, ir kurioms suteikta finansinė parama pagal vieną iš 2006 m. liepos 11 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1083/2006, nustatancio bendrąsias nuostatas dėl Europos regioninės plėtros fondo, Europos socialinio fondo ir Sanglaudos fondo⁽⁴⁾, iš dalies pakeisto Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1311/2011⁽⁵⁾, 77 straipsnio 2 dalyje nurodytų finansinės paramos priemonių, galėtų dalį veiksmų programos finansinių išteklių skirti rizikos pasidalijimo priemonėms, pagal kurias veiksmų programų projektams ir atskiriems veiksams galėtų būti teikiamos paskolos ir garantijos, parengti;
- (15) kadangi EIB turi ilgalaikės pagrindinio infrastruktūros projektų finansuotojo patirties ir yra išipareigojęs padėti atgaivinti ekonomiką, Komisija turėtų turėti galimybę nustatyti rizikos valdymo priemones, šiuo tikslu su EIB sudarydama bendradarbiavimo susitarimą. Siekiant užtikrinti teisinį tikrumą, Reglamente (EB) Nr. 1083/2006 reikia nustatyti tipines pagrindines tokio bendradarbiavimo susitarimo sąlygas. Kadangi pagal šį reglamentą nustatytos rizikos pasidalijimo priemonės yra ypatingo pobūdžio, atskirame bendradarbiavimo susitarime, kurį sudarys Komisija ir EIB pagal 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento⁽⁶⁾, turėtų būti nustatytos konkrečios kiekvieno bendradarbiavimo sąlygos;

⁽¹⁾ OL L 53, 2002 2 23, p. 1.

⁽²⁾ 2008 m. lapkričio 4 d. Tarybos sprendimas 2009/102/EB dėl Bendrijos vidutinės trukmės finansinės pagalbos skyrimo Vengrijai (OL L 37, 2009 2 6, p. 5).

⁽³⁾ 2009 m. gegužės 6 d. Tarybos sprendimas 2009/459/EB dėl Bendrijos vidutinės trukmės finansinės pagalbos skyrimo Rumunijai (OL L 150, 2009 6 13, p. 8).

⁽⁴⁾ OL L 210, 2006 7 31, p. 25.

⁽⁵⁾ OL L 337, 2011 12 20, p. 5.

⁽⁶⁾ OL L 248, 2002 9 16, p. 1.

- (16) kadangi reikia didinti investavimo galimybes, kurių gali atsirasti atitinkamoje valstybėje narėje, Komisija turėtų turėti galimybę nustatyti rizikos pasidalijimo priemones taip pat ir su nacionalinėmis ar tarptautinėmis viešojo sektoriaus įstaigomis arba viešąsias paslaugas teikiančiais subjektais, kuriems taikoma privatinė teisė, teikdama tinkamas garantijas, kaip nurodyta Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 54 straipsnio 2 dalies c punkte, sąlygomis, kurios panašios į EIB arba šio banko taikomas sąlygas;
- (17) kad būtų galima greitai reaguoti esant dabartinei ekonomikos, finansų ir socialinei krizei, pagal šį reglamentą numatytas rizikos pasidalijimo priemonės pagal Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 54 straipsnio 2 dalį turėtų įgyvendinti Komisija;
- (18) siekiant aiškumo ir teisinio tikrumo, į Reglamento (EB) Nr. 1083/2006, iš dalies pakeisto šiuo reglamentu, 36a straipsnį reikėtų įtraukti rizikos pasidalijimo priemonės termino apibrėžtį. Rizikos pasidalijimo priemonės turėtų būti taikomos paskoloms ir garantijoms bei kitoms finansinėms priemonėms, siekiant finansuoti veiksmus, kuriuos bendrai finansuoja Europos regioninės plėtros fondas (toliau – ERPF) arba Sanglaudos fondas, ir kurie susiję su investicinėmis išlaidomis, kurių negalima laikyti tinkamomis finansuoti išlaidomis pagal Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 55 straipsnį arba pagal Sąjungos taisykles dėl valstybės pagalbos. Šiuo tikslu taip pat būtina nustatyti Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 54 straipsnio 5 dalies taikymo išimtį;
- (19) Valstybė narė, siekianti pasinaudoti rizikos pasidalijimo priemone, rašytiniame prašyme Komisijai turėtų aiškiai nurodyti, kodėl ji mano atitinkanti vieną iš Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 77 straipsnio 2 dalyje nustatytų tinkamumo sąlygų, ir turėtų prie prašymo pridėti visą informaciją, kurią būtina pateikti pagal šį reglamentą siekiant įrodyti atitikimą konkrečiai tinkamumo sąlygai. Prašymą teikianti valstybė narė prašyme taip pat turėtų nurodyti bendrai iš ERPF arba Sanglaudos fondo finansuojamas programas (įskaitant projektų pasiūlymų ir susijusių finansavimo poreikių sąrašą) ir nurodyti, kokią dalį 2012 ir 2013 m. asignavimų tokioms programoms ji nori skirti rizikos pasidalijimo priemonei. Todėl valstybės narės prašymas turėtų būti perduotas Komisijai ne vėliau kaip 2013 m. rugpjūčio 31 d. tam, kad Komisija sprendimą dėl prašymą pateikusios valstybės narės dalyvavimo rizikos pasidalijimo priemonėje priimtų ne vėliau kaip 2013 m. gruodžio 31 d. Prieš Komisijai priimant sprendimą dėl valstybės narės prašymo pagal Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 33 straipsnio 2 dalį, atitinkamos iš ERPF ir Sanglaudos fondo finansuojamos veiksmų programos turėtų būti peržiūrimos;
- (20) atrinkti veiksmai, tinkami pagal rizikos pasidalijimo priemonę, turėtų būti arba svarbūs projektai, dėl kurių jau priimtas Komisijos sprendimas pagal Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 41 straipsnį, arba kiti projektai, kuriuos bendrai finansuoja ERPF arba Sanglaudos fondas ir kurie vykdomi pagal vieną ar daugiau jų veiksmų programų, kai šiems projektams trūksta lėšų investicinėms išlaidoms, kurias turi padengti privatūs investuotojai. Galiausiai atrinktais veiksmais taip pat gali būti veiksmai, kuriuos įgyvendinant siekiama prašymą pateikusios valstybės narės nacionalinės strateginės pamatinės programos ir Bendrijos strateginių sanglaudos gairių tikslų ir kurie dėl savo ypatybių prisideda remiant ekonomikos augimą ir stiprinant ekonomikos atgaivinimą, kai turima lėšų pagal rizikos pasidalijimo priemonę;
- (21) be to, prašymą teikianti valstybė narė prašyme turėtų nurodyti, kiek ji turi specialiai jos sanglaudos politikos įgyvendinimo reikmėms pagal Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 18 straipsnio 2 dalį skirtų lėšų, kurios gali būti numatytos rizikos pasidalijimo priemonės tikslams išimtinai iš Sąjungos biudžeto išsipareigojimų, kurie turi būti vykdomi 2012 ir 2013 m. pagal Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 75 straipsnio 1 dalį, ir kurios neturėtų viršyti 10 % orientacinių visų prašymą teikiančiai valstybei narei 2007–2013 m. dėl ERPF ir Sanglaudos fondo skirtų asignavimų, kurie buvo patvirtinti pagal Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 28 straipsnio 3 dalies b punktą. Galiausiai būtina užtikrinti, kad rizikos pasidalijimo priemonei, įskaitant valdymo mokesčius ir kitas finansuoti tinkamas išlaidas, teikiamas Sąjungos finansavimas būtų aiškiai ribotas ir neviršyti minėtosios maksimalios Sąjungos indėlio į rizikos pasidalijimo priemonę sumos ir kad Europos Sąjungos bendrajam biudžetui neatsirastų papildomų neapibrėžtųjų išsipareigojimų. Todėl bet kokią pagal nustatytą rizikos pasidalijimo priemonę finansuojamiems veiksams būdingą riziką turėtų prisiimti arba EIB, arba nacionalinės ar tarptautinės viešojo sektoriaus įstaigos, arba viešąsias paslaugas teikiantys subjektai, kuriems taikoma privatinė teisė, su kuriais sudarius bendradarbiavimo susitarimą nustatyta rizikos pasidalijimo priemonė. Pakartotinai naudoti grįžtamąsias lėšas arba bet kurias likusias sumas, skirtas rizikos pasidalijimo priemonei, pagal šį reglamentą turėtų būti leidžiama tai pačiai valstybei narei, jai paprašius, ir taikant tą pačią rizikos pasidalijimo priemonę, jei valstybė narė toliau atitinka tinkamumo sąlygas;
- (22) Komisija turėtų patikrinti, kad prašymą teikiančios valstybės narės pateikta informacija yra teisinga ir tos valstybės narės prašymas yra pagrįstas, ir Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai per keturis mėnesius nuo valstybės narės prašymo pateikimo dienos, pasinaudojus teise priimti įgyvendinimo aktus, priimti sprendimą dėl valstybės narės dalyvavimo rizikos pasidalijimo priemonėje sąlygų. Vis dėlto tinkamais gauti finansavimą iš rizikos pasidalijimo priemonės turėtų būti laikomi tik tie projektai, dėl kurių finansavimo palankų sprendimą priėmė, priklausomai nuo aplinkybių, arba EIB, arba nacionalinės ar tarptautinės viešojo sektoriaus įstaigos,

arba viešąsias paslaugas teikiantys subjektai, kuriems taikoma privatinė teisė. Siekiant skaidrumo ir teisinio tikrumo, Komisijos sprendimas turėtų būti paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*;

- (23) atsižvelgiant į krizės valdymo tikslą ir šiame reglamente numatytos rizikos pasidalijimo priemonės pobūdį, taip pat į precedento neturinčią, tarptautinėms rinkoms poveikį darančią krizę ir ekonomikos nuosmukį, kurie labai pakenkė kelių valstybių narių finansiniam stabilumui, ir dėl kurių reikia imtis skubių veiksmų siekiant atremti jų poveikį realiajai ekonomikai, darbo rinkai ir piliečiams, šis reglamentas turėtų įsigaliooti jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną;
- (24) todėl Reglamentas (EB) Nr. 1083/2006 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 1083/2006 iš dalies keičiamas taip:

- 1) 14 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Fondams skirtas Europos Sąjungos biudžetas įgyvendinamas valstybių narių ir Komisijos pasidalijamojo valdymo būdu pagal 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento (*) 53 straipsnio b punktą, išskyrus šio reglamento 36a straipsnyje nurodytą priemonę ir šio reglamento 45 straipsnyje nurodytą techninę pagalbą.

Patikimo finansų valdymo principas taikomas laikantis Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 48 straipsnio 2 dalies.

(*) OL L 248, 2002 9 16, p. 1.“;

- 2) įterpiamas šis straipsnis:

„36a straipsnis

Rizikos pasidalijimo priemonė

1. Pagal šį straipsnį rizikos pasidalijimo priemonė - finansinė priemonė, kuria garantuojamas visiškas arba dalinis apibrėžtos rizikos padengimas, jei tikslinga, mainais už sutartą atlygį.

2. Valstybė narė, atitinkanti vieną iš 77 straipsnio 2 dalies a, b ir c punktuose nustatytų sąlygų, dalį visos lėšų sumos, paskirstytos pagal 19 ir 20 straipsnius, gali skirti rizikos pasidalijimo priemonei, kuri nustatoma pagal bendradarbiavimo susitarimą, kurį Komisija sudaro su EIB arba su nacionalinėmis ar tarptautinėmis viešojo sektoriaus įstaigomis arba viešąsias paslaugas teikiančiais subjektais, kuriems taikoma privatinė teisė, teikdama tinkamas garantijas, kaip nurodyta Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 54 straipsnio 2 dalies c punkte, sąlygomis, panašiomis į EIB (toliau – pagal sutartį įgyvendinanti institucija) ir šiam bankui taikomas sąlygas, siekiant parūpinti garantijas, paskolas arba gauti kitas finansines priemones, teikiamas pagal rizikos pasidalijimo priemonę, ir skirti joms kapitalą.

3. 2 dalyje nurodytame bendradarbiavimo susitarime pateikiamos taisyklės, visų pirma dėl: bendros Sąjungos įnašo sumos ir jos pateikimo tvarkaraščio; patikos sąskaitos sąlygų, kurias nustato pagal sutartį įgyvendinanti institucija; tinkamumo naudotis Sąjungos įnašu kriterijų; tikslų rizikos, kurią turi padengti pagal sutartį įgyvendinanti institucija, pasidalijimo detalių (įskaitant sveto koeficientą), ir garantijų, kurias ji turi suteikti; rizikos pasidalijimo priemonės kainų nustatymo, grindžiamo rizikos marža ir visų rizikos pasidalijimo priemonės administracinių išlaidų padengimu; pasiūlymų dėl projektų, kuriems taikoma rizikos pasidalijimo priemonė, teikimo ir tvirtinimo tvarkos; rizikos pasidalijimo priemonės taikymo laikotarpio ir ataskaitų teikimo reikalavimų.

Tikslus rizikos pasidalijimas (įskaitant sveto koeficientą), kurio pagal bendradarbiavimo susitarimą imasi pagal sutartį įgyvendinanti institucija, vidutiniškai turi būti bent 1,5 karto didesnis už Sąjungos įnašą į rizikos pasidalijimo priemonę.

Mokėjimai rizikos pasidalijimo priemonei atliekami dalimis pagal rizikos pasidalijimo priemonės panaudojimo paskoloms ir garantijoms, skirtoms konkrečioms veiksmams finansuoti, teikti tvarkaraštį.

4. Nukrypstant nuo 54 straipsnio 5 dalies, rizikos pasidalijimo priemonė taikoma siekiant finansuoti veiksmus, kuriuos bendrai finansuoja ERPF arba Sanglaudos fondas ir kurie susiję su investicinėmis išlaidomis, kurių negalima laikyti tinkamomis finansuoti išlaidomis pagal 55 straipsnį arba pagal Sąjungos taisykles dėl valstybės pagalbos.

Ją taip pat galima taikyti siekiant finansuoti veiksmus, kuriuos įgyvendinant siekiama prašymą pateikusios valstybės narės nacionalinės strateginės pamatinės programos ir Bendrijos sanglaudos politikos strateginių gairių tikslų pagal Tarybos sprendimą 2006/702/EB (*) ir kuriais siekiama suteikti didžiausią pridėtinę vertę Sąjungos pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategijai.

5. Rizikos pasidalijimo priemonę įgyvendina Komisija netiesioginio centralizuoto valdymo būdu pagal Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 54 ir 56 straipsnius.

6. Valstybė narė, norinti pasinaudoti rizikos pasidalijimo priemone, ne vėliau kaip 2013 m. rugpjūčio 31 d. pateikia Komisijai rašytinį prašymą. Savo prašyme valstybė narė pateikia visą informaciją, kuri reikalinga siekiant nustatyti:

- a) kad ji atitinka 77 straipsnio 2 dalies a, b ir c punktuose nurodytas sąlygas, pateikdama nuorodą į Tarybos sprendimą ar kitą teisės aktą, kuriuo patvirtinamas jos tinkamumas;
- b) programų (įskaitant projektų pasiūlymus ir susijusius finansavimo poreikius), kurias bendrai finansuoja ERPF arba Sanglaudos fondas, sąrašą ir 2012 ir 2013 m. asignavimų tokioms programoms dalį, kurią ji nori paimti iš šių programų siekdama skirti tas sumas rizikos pasidalijimo priemonei;
- c) pagal 4 dalies antrą pastraipą siūlomų projektų sąrašą ir 2012 ir 2013 m. asignavimų tokioms programoms dalį, kurią ji nori paimti iš šių programų, siekdama skirti tas sumas rizikos pasidalijimo priemonei;
- d) kiek ji turi specialiai savo sanglaudos politikos įgyvendinimo reikmėms pagal 18 straipsnio 2 dalį skirtų lėšų ir kiek lėšų gali būti numatyta rizikos pasidalijimo priemonės tikslams išimtinai iš Sąjungos biudžeto išpareigojimų, kurie turi būti įvykdyti 2012 ir 2013 m. pagal 75 straipsnio 1 dalį.

7. Patikrinus, kad valstybės narės prašymas yra teisingas ir pagrįstas, Komisija, pasinaudodama teise priimti įgyvendinimo aktus, per keturis mėnesius nuo valstybės narės prašymo pateikimo priima sprendimą, kuriame apibūdinama sistema, skirta garantuoti, kad turima suma bus panaudota tik ją iš sanglaudos politikai skirtų finansinių išteklių pagal 18 straipsnio 2 dalį skyrusios valstybės narės naudai; sprendime taip pat nustatomos prašymą pateikusios valstybės narės dalyvavimo rizikos pasidalijimo priemonėje sąlygos. Šios sąlygos visų pirma apima:

- a) atsekamumą ir atsiskaitymo tvarką, informaciją apie lėšų panaudojimą, mokėjimo sąlygas, stebėsenos ir kontrolės sistemas;
- b) mokesčių ir kitų administracinių ir valdymo sąnaudų struktūrą;

c) orientacinį finansuoti tinkamų projektų sąrašą ir

d) didžiausią Sąjungos indėlio sumą, kuri gali būti skirta rizikos pasidalijimo priemonei iš turimų valstybės narių asignavimų, ir dalinius mokėjimus praktiniam įgyvendinimui.

Komisijos sprendimas skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Priimdama sprendimą dėl valstybės narės prašymo, Komisija užtikrina, kad finansuoti pasitelkiant nustatytą rizikos pasidalijimo priemonę tinkamais būtų pripažinti tik tie projektai, dėl kurių finansavimo palankų sprendimą priima arba EIB, arba nacionalinės ar tarptautinės viešojo sektoriaus įstaigos, arba viešąsias paslaugas teikiantys subjektai, kuriems taikoma privatinė teisė.

8. Prieš priimant 7 dalyje nurodytą Komisijos sprendimą pagal 33 straipsnio 2 dalį peržiūrimos iš Europos regioninės plėtros fondo ir Sanglaudos fondo finansuojamos veiksmų programos.

9. Rizikos pasidalijimo priemonei skiriamais finansiniais ištekliais nustatomos griežtos ribos ir jie neviršija 10 % orientacinių visų prašymų teikiančiai valstybei narei 2007–2013 m. dėl ERPF ir Sanglaudos fondo skirtų asignavimų, kurie buvo patvirtinti pagal 28 straipsnio 3 dalies b punktą. Šio straipsnio 4 dalies antroje pastraipoje nurodytiems projektams skirti finansiniai ištekliai neviršija sumų, likusių po šio straipsnio 4 dalies pirmoje pastraipoje nurodytų veiksmų finansavimo. Be bendro Sąjungos įnašo į rizikos pasidalijimo priemonę, patvirtintą šio straipsnio 7 dalyje nurodytu sprendimu, dėl Sąjungos dalyvavimo rizikos pasidalijimo priemonėje nei Europos Sąjungos bendrajam biudžetui, nei susijusiai valstybei narei nenustatomi jokie papildomi neapibrėžtieji išpareigojimai.

10. Bet kokios įvykdžius veiksma, kuriam taikoma rizikos pasidalijimo priemonė, grįžtamosios lėšos arba likusi suma gali būti pakartotinai naudojamos atitinkamos valstybės narės prašymu ir taikant rizikos pasidalijimo priemonę su sąlyga, kad valstybė narė ir toliau atitinka vieną iš 77 straipsnio 2 dalies a, b ir c punktuose nustatytų sąlygų. Jei valstybė narė nebeatitinka nei vienos iš šių sąlygų, grįžtamosios lėšos arba likusi suma laikomos asignuotosiomis pajamomis pagal Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 18 straipsnį. Atitinkamos valstybės narės prašymu papildomi išpareigojimų asignavimai, atsirandantys dėl tokių asignuotųjų pajamų, pridedami prie tai valstybei narei skiriamų kitų metų sanglaudos politikos finansinių išteklių.

(*) OL L 291, 2006 10 21, p. 11.“

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2012 m. gegužės 22 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

N. WAMMEN
